

croirai heureux, disait un bon roi, quand je ferai le bonheur de mon peuple.

Исключ: 3) Твой и подирь слова-та **tel**, **ainsi** и съюзъ-тъ **à peine** послѣдуемъ отъ слово **que** стави се подлежаще-то подирь глаголъ-тъ Н. П. **Tel** *était son avis; ainsi mourut cet homme; à peine étais-je arrivé que j'apris que....*

Исключ: 4) Подирь едноличны-тѣ глаголи также се стави подлежаще-то подирь глаголъ-тъ; примѣри: *Il est arrivé au grand malheur; il y a des hommes bien indiscrets* и проч:

Забѣлжка 1) Когато единъ глаголъ се свѣрша на единъ гласникъ буква и подирь него трѣба да слѣдоватъ слова-та: **il**, **elle**, и **on**, то тогава за благозвучие-то стави се между тия местоименія и глаголъ-тъ едно **t**; отдѣлено отъ глаголъ-тъ и мѣстоименіе-то съ по единъ прѣчицѣ; примѣри: *Arrive-t-il? viendra-t-elle? aime-t-on nous? que pense t-on de nous?*

Забѣлжка 2) Мы казахмы пѣ-горѣ, че въ вопроси-телни-тѣ предложенія трѣба наистинѣ да се стави подлежащее подирь глаголъ-тъ; въ пѣрвое лице обаче, това не може всякога да бѣде, спорядъ непрѣятно-то изговарванье на нѣкое глаголи, които въ това лице иматъ само единъ слогъ; не казвай на примѣръ; *Cours-je? dors-je? sens-je?* и проч: но тукъ трѣба да се преобжрне израженіе-то и трѣба да се каже: *est-ce que je cours? est-ce que je dors? est-ce que je sens?*

Забѣлжка 3). Въ оніе же глаголи, въ които може да се постави въ вопросит: предложенія мѣстоименіе **je** подирь пѣрвое лице настоящаго времени, трѣба надъ безгласное **e** на кое-то они се свѣршатъ да се стави едно остро удареніе; и твой оно става двухъ-сложно: примѣри. *Aimé-je? chanté-je? crié-je?* и проч:

II Съгласуванье на глаголъ-тъ съ неговое подлежаще.

Правило 1) Всѣки глаголъ, употребенъ въ едно лично наклоненіе, трѣба да има едно подлежаще; Примѣръ: *J'aime, j'aurais aimé, que j'aime, aime toi: —*